

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu osób "rozpracowywanych"

Imiona: Henryk
Nazwisko: Włodarczyk
Miejsce urodzenia: Kozietuły
Data urodzenia: 20-06-1932
Imię ojca: Michał
Imię matki: Weronika
Dodatkowe informacje:

Treść zapisów ewidencyjnych

Opis materiałów	Stan zachowania	Uwagi
Henryk Włodarczyk, pracownik Głównego Urzędu Statystycznego w Warszawie, został objęty śledztwem prowadzonym od 3.05.1952 przez Wydz. Śledczy UBP dla m.st. Warszawy. Śledztwo dotyczyło podziemnej organizacji Polska Szturmówka Chłopska (PSCh) działającej w województwie warszawskim, istniejącej od 1948 roku, najpierw pod nazwą Ochrona Konspiracyjna Polskiego Stronnictwa Ludowego (OKPSL). Henryk Włodarczyk został aresztowany 9.05.1952 w Warszawie. W aktach sprawy protokoły jego przesłuchań 10., 26.05., 23. i 25.08.1952. Zeznał m.in., że wstąpił do OKPSL w kwietniu 1948 w rodzinnej wsi Kozietuły (pow. grójecki) i przyjął pseudonim „Cichy”. Kontynuował działalność w organizacji (już pod nazwą PSCh) po zamieszkaniu w Warszawie w listopadzie 1950. Śledztwo zakończono 22.11.1952, a akt oskarżenia został przesłany do sądu 28.11.1952. Henryk Włodarczyk został oskarżony o to, że od 1948 roku do momentu aresztowania „usiłował przemocą zmienić ludowo-demokratyczny ustrój Państwa Polskiego przez to, że wstąpił do kontrrewolucyjnej organizacji pn. «Ochrona Konspiracyjnego Polskiego Stronnictwa Ludowego» – w późniejszym okresie – «Polska Szturmówka Chłopska»”, w której pełnił najpierw funkcję łącznika przewożącego pisma organizacyjne i pozyskał nowego członka. Skazany 23.12.1952 przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Warszawie na 10 lat więzienia, utratę praw publicznych i obywatelskich na 5 lat oraz przepadek mienia.	IPN BU 0235/616 (642/II) t. 1, s. 59-82, 175-178, 208-209, 214, 216, 218-221, 223, 226-227, 247-248, 253, 262-279, 283, 310-311, 341-342.	

Henryk Włodarczyk, pracownik Głównego Urzędu Statystycznego w Warszawie, został objęty postępowaniem w sprawie podziemnej organizacji Polska Szturmówka Chłopska (PSCh). Aresztowany 9.05.1952 w Warszawie, a jego mieszkanie zostało poddane przeszukaniu. W aktach protokoły przesłuchań przez oficerów śledczych UBP dla m.st. Warszawy z 9., 17., 22., 23., 24., 26., 31.05., 3., 7.06. i 30.10.1952. Areszt tymczasowy przedłużono najpierw do 9.11.1952, a następnie do 15.01.1953. Akt oskarżenia sporządzono 22.11.1952. Podczas procesu rozpoczętego 17.12.1952 Henryk Włodarczyk odwoływał swoje zeznania stwierdzając, że był zmuszany do podpisywania protokołów przesłuchań i że podczas śledztwa został „raz jeden uderzony i potem już podpisywałem wszystko co mi kazano”. Prokurator wnioskował o karę 12 lat więzienia. Wraz z 5 innymi członkami PSCh skazany 23.12.1952 przez Wojskowy Sąd Rejonowy (WSR) w Warszawie na 10 lat więzienia, utratę praw publicznych i obywatelskich na 5 lat oraz przepadek mienia. W treści wyroku sąd uznał, że odwołanie zeznań „było gołosłowne, nieprzekonywające, a nawet i prowokacyjne, zmierzające do szkalowania organów śledczych”. Skarga rewizyjna została odrzucona 29.01.1953 przez Najwyższy Sąd Wojskowy. Prośba Henryka Włodarczyka z czerwca 1953 o darowanie kary do przewodniczącego Rady Państwa nie dotarła do adresata, ponieważ nie nadano jej biegu postanowieniem WSR z 25.07.1953. Tak samo potraktowano prośbę jego matki z 15.05.1954. Dzięki amnestii wyrok 4.03.1955 zmniejszono do 3 lat i 4 miesięcy więzienia oraz 2 lat i 6 miesięcy utraty praw. Osadzony najpierw w więzieniach w Warszawie (ul. Rakowiecka, nr III przy ul. Ratuszowej zwane „Toledo” i Centralne Więzienie-Ośrodek Pracy nr II Warszawa-Gęsiówka), od 9.07.1953 w Strzelcach Opolskich, przeniesiony 27.08.1955 do więzienia w Lublińcu, 18.09.1955 do Goleniowa, a w końcu do Sieradza, skąd został zwolniony 5.05.1956 na mocy amnestii. Wyrok z 1952 roku został unieważniony 23.01.1992 przez Sąd Wojewódzki w Warszawie.

IPN BU 1068/269 (Sr-936/52), t. 1, s. 75-120, 244-248, 257-258, 260-261, 266, 414-415, 418, 420-423, 425, 427, 429, 433, 436, 442, t. 2, s. 26, 28, 35-40, 45, 65-66, 68, 70-76, 92-93, 96-97, 99, 104, 108, 123, 128, 138, 144, 150-155, 157, 161, 167, 180, 190, 207-209, 214, 277, 286-289, 304, 306-307, 313, 317, 322-323, 335-340, 361, 363-364, 368, 370, 372, 374, 376-377, 381, 385, 388, 390-392; IPN Ra 2/287 (unieważnienie wyroku).

Henryk Włodarczyk występuje w opracowaniu Wydz. „C” KSMO z 1973 roku na temat konspiracyjnej organizacji Polska Szturmówka Chłopska (PSCh), która funkcjonowała w latach 1948-1952 w powiecie grójeckim i w Warszawie. Henryk Włodarczyk jest odnotowany wśród członków PSCh skazanych 23.12.1952 – otrzymał karę 10 lat więzienia. Wedle „kwestionariusza osobowego” datowanego 20.09.1973 należał do PSCh od grudnia 1951 w Warszawie, gdzie pracował jako urzędnik w Głównym Urzędzie Statystycznym. Utrzymywał kontakt z założycielem i przywódcą PSCh Henrykiem Bąkiem oraz „zawerbował do organizacji nowych członków”. Aresztowany w Warszawie 9.05.1952. Dodatkowe dane o organizacji zawiera opracowanie Biura „C” MSW z 1983 roku. Pod nazwą Ochrona Konspiracyjna Polskiego Stronnictwa Ludowego założona została wiosną 1948 w pow. grójeckim przez Henryka Bąka. Od maja 1950 działała jako PSCh. Likwidując organizację w roku 1952 UB objęło rozpracowaniem 120 osób, aresztując 115 jej członków i 4 „pomocników”. PSCh „prowadziła szeroką działalność propagandową przeciwko kolektywizacji wsi i godziła w podstawy sojuszu robotniczo-chłopskiego. W procesach członków PSCh skazano łącznie 65 osób. Wydano 3 wyroki kary śmierci (z czego 1 wykonano), a pozostałe kary wynosiły od 2 do 15 lat więzienia. Wedle oceny Wojskowego Sądu Rejonowego w Warszawie organizacja „była szczególnie niebezpieczna, albowiem liczyła dość dużą liczbę członków, posiadała znaczną ilość broni i w szybkim tempie rozrastała się”.

IPN BU 0190/44 (Charakterystyka nr 43), t. 1, s. 6-7, t. II, s. 5, 64, 69.